

Visst e jag stilig på bilden?:)
Hejsan hoppсан allihoppa ! :)

Nu ska jag berätta lite vad som har hänt och hur jag har det här hos Marianne och Mickis.

Under vecka 9 på Mickis sportlov så flyttades jag till ett nytt stall som heter Rotarbol. Efter som matte inte äger någon hästtransport och de var ca 1 ½ mil ifrån så skulle dom rida dit mig. Marianne cyklade och Mickis red mig.

Eftersom en bit av vägen var trafikerad följde Marianne med för säkerheten skull.

Till en början var allting jätte läskigt utom Jana och Pettersson (hästarna) bakom mig hörde jag att kossorna lät men jag såg dom inte vilket var ganska jobbit. Sen var de den där jobbige geten som skulle springa runt benen hela tiden.

Till slut blev jag så sur på honom så jag sparkade honom. Men han verkade inte bry sig om de han sprang till Jana i stället.

Men läskigast var nog grisen han låter jätte hemskt och sen går han runt och bökar överallt! Så jag vågade inte gå förbi honom.

Men nu har dom stängt in honom i en liten hage så han kan ju inte "anfalla" längre så jag har till och med varit framme och hälsat på honom men jag är fortfarande på min vakt när de gäller honom.

Nu tycker jag att de är jätte mysigt ställe och jag och Pettersson har blivit bästa kompisar. Jana håller sig till geten. Mickis kommer alla lov och helger . Medans Marianne rider vardagar. Men med henne blir de ingen busridning som de blir med Mickis.

Med Mickis brukar jag få springa på åkern och då kan de hända att de kommer ett litet glädjeskutt.

Sen brukar vi hoppa lite de tycker jag är skojigt. Men när jag börjar bli trött så brukar jag vägra. Sen om de är dåligt underlag så går jag jätte försiktigt jag e rädd att halka. Som högst har vi hoppat 80 men de tycker Mickis får räcka eftersom hon är lite hopprädd och underlaget inte är det bästa. Men nu kan vi rida till ridhus så då kanske de blir högre vem vet .

Men dressyren är bara ursh fy och blå. När Mickis börjar ställa såna krav brukar jag stanna och bara stå stilla där tills hon slutar lägga krav på mig. Men ibland lurar hon mig genom att backa mig och rida åt andra hållet men jag börjar sluta gå på dom.

I western går de faktist ganska bra måst jag erkänna. Jag tycker de är jätte kul och trailen är nog roligast. Men westernridingen är inte helt fel tills dom vill att jag ska hålla på att byta galopp. Någon måtta får de vara! Jag kan ju inte vara hur snäll som helst! Det förstår väll vem som helst. Det räcker väll med att jag har slutat bitas i stallet och börjat pussas i stället.

Men ibland puttar dom bort mig när dom tycker jag har blivit lite för mycket. Men jag kan inte rå för de! Det är jätte mysigt ju!

Nej men de här var nog allt för mig jag hoppas ni har det bra på Malmby och hälsa till alla som inte läser detta!

Kramar eran Oliwer